

Drodzy Współbracia!

Jakże w dzisiejszych czasach, w przeżyciach Betlejemskiej Nocy, jesteście bliscy Świętej Rodzinie? Zmiany dokonujące się we współczesnym świecie i ich tempo, odbierają nam poczucie bezpieczeństwa, pozbawiają nas pewności siebie, a niekiedy budzą nawet lęk o nieprzewidywalną przyszłość. W rzeczywistości tej nie pozostajemy jednak sami, opuszczeni i zupełnie pozbawieni nadziei. Bóg – Pan historii i dnia dzisiejszego – nigdy, nawet na moment, nie wypuszcza nas ze swoich dłoni, ale zawsze jest blisko i, nawet milcząco, nieustannie nam towarzyszy...

Zasłuchani w słowa zachęty proroka Izajasza: *Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko!* (Iz 55,6), w Noc Bożego Narodzenia dołączamy do wszystkich *ludzi dobrej woli*, którzy szczerym sercem poszukują Boga. Sam Stwórca świata, *wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych*, w osobie Nowonarodzonego, odkrywa przed nami swoje oblicze...

W tym czasie Kościół – i życie konsekrowane w nim – ma dawać świadectwo, że „BÓG JEST, JEST realny, JEST żywy, JEST osobowy, JEST przewidujący, JEST nieskończenie dobry; nasz Stwórca, nasza prawda, nasze szczęście, do takiego stopnia, że wysiłek zatrzymania na Nim wzroku i serca, który nazywamy kontemplacją, staje się najwyższym i najpełniejszym aktem duchowym (...) (Paweł VI, *Alokucja wygłoszona z okazji ostatniej sesji ekumenicznego Soboru Watykańskiego II*, Watykan, 7 grudnia 1965 r.).

Bracia Drodzy!

Trzeba nam, w obliczu współczesnych wyzwań, bezgranicznie zaufać Opatrzności i z jeszcze większym entuzjazmem, troszcząc się o własną świętość, zagubiony świat przywracać Dobremu Bogu. *Jezus – mówi Ojciec św. Franciszek – pragnie ewangelizatorów głoszących Dobrą Nowinę nie tylko słowem, ale przede wszystkim życiem przemienionym obecnością Bożą. (...) Bez dłuższych chwil adoracji, modlitewnego spotkania ze Słowem, zadania łatwo pozbawione zostają sensu, my zaś czujemy się osłabieni z powodu zmęczenia i trudności, a zapal gaśnie. Kościół nie może się obyć bez oddychania płucami modlitwy* (Franciszek, *Adhortacja Apostolska „Evangelii gaudium”*, 24 listopada 2013 r., 259, 262).

Jakże to wołanie Papieża koresponduje z bieżącym programem duszpasterskim w Polsce, zawartym w haśle „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Dziś, gdy jesteśmy świadkami wzrastającej niewiary w to, co Kościół głosi oraz bolesnych apostazji, trzeba by nasze wspólnoty były prawdziwymi świadkami prawdy o Bogu i Kościele, aż do granic męczeństwa.

Na tegoroczne Święta Bożego Narodzenia życzę każdemu z Was doświadczenia głębi osobistego spotkania z Nowonarodzonym, odnowienia w sobie ducha kontemplacji, radości bycia we wspólnocie oraz entuzjazmu w dawaniu świadectwa.

Klęcząc przy betlejemskim żłóbku, wpatruję się w Zbawiciela świata, obejmuję sercem nas wszystkich, nasze wspólnoty i dzieła.

Błogosławionych Święt Bożego Narodzenia!

Z braterskim pozdrowieniem –
Ks. Dariusz Wilk CSMA